

Fructul oprit

Necorupb

Când te-am văzut întâia oară dezbrăcată,
dezvăluindu-te misterioasă-n fața mea,
am tresărit cuprins de-un tremur deodată
și-o teamă ireală-n mine se năștea.
Ai apărut în viața mea fără de veste,
învăluită-n aură de înger izgonit,
care s-a rupt din taina dogmelor celeste
pentru-a gusta din pământescul fruct oprit.

Nu îndrăzneam să te ating măcar cu gândul,
căci îngerul trădat în tine încă mai trăia,
ci am rămas pe loc încremenit privindu-l
cum dintr-un înger sfânt în demon se schimba.
În ochii tăi creșteau dorințe ne-mplinite,
mă răstigneau, fără să știu, pe trupu-ți în delir,
prin timp ne rătăceam pe nefirești orbite,
gustând îmbrățișați zeiescul elixir.

Aș fi rămas cu tine veșnic, neuitato,
supus te-aș fi urmat fără să-ți cer nimic,
iubirea mea de-a pururi ți-aș fi dat-o
ca-n sferele cerești din nou să te ridic.
Te-ai risipit însă ca neaua-n primăvară
pe trecătoarele iubiri ce-n zare ți-au ieșit
și m-ai trădat, urmându-ți calea ta precară
de înger detestat și veșnic răzvrătit.